

43/87

Nr 12
styczeń
lutego
1987

wiadomości

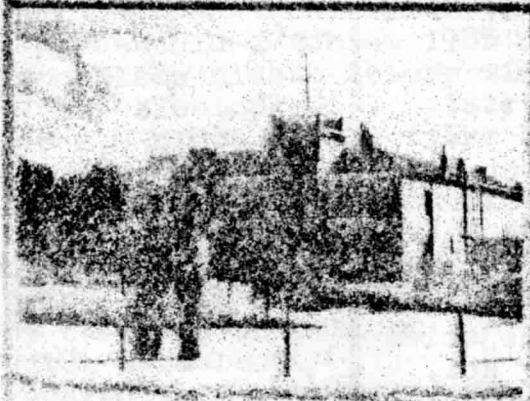
Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Łomżyńskiej

od redakcji...

Rozpoczynamy nową edycję "Wiadomości TPZL". Jubileuszowy numer z ubiegłego roku zakończył etap pionierskiej działalności. Dzięki wsparciu naszych sympatyków oraz członków Towarzystwa tę trudną pracę kontynuujemy w nowym 1987 roku przy zmienionej częściowo szacie graficznej. Rozszerzyliśmy również zakres tematyczny. Warto przypomnieć, że od niniejszego numeru "Wiadomości TPZL" są wydawane w wysokości 20zł. Jedynie członkowie, którzy systematycznie regulują składki członkowskie otrzymują biuletyn bezpłatnie.

Redakcja

konrad, w lutym 1987 r.

WYWIAD Z PREZYDENTEM
BIULETYN STR. 4

POGRZEBA PROF. A. CIBOROWSKIEGO

30 stycznia br. odbył się pogrzeb wybitnego działacza politycznego i społecznego, światowej sławy architekta i urbanisty prof. Adolfa CIBOROWSKIEGO. Uroczystości pogrzebowe odbyły się na cmentarzu Komunalnym na Powązkach. Przy trumnie zmarłego warty honorowe zaciągnęli przedstawiciele Rady Państwa z Wojciechem Jaruzelskim, Sejmu z Romanem Malinowskim, władz stolicy z Januszem Kubasińskim, Mieczysławem Szostkiem, Jerzym Bolesławskim, Rady Krajowej i Warszawskiej PRON, Ogólnopolskiego Komitetu Pokoju, najbliżsi współpracownicy i przyjaciele Zmarłego, reprezentanci stołecznych zakładów pracy oraz środowiska akademickiego. W kondukcje żałobnym obok rodziny Zmarłego, przedstawiciele władz centralnych i warszawskich, szła również delegacja z Łomży na czele z I Sekretarzem KW PZPR Mieczysławem Czerniawskim, Anatoliuszem Miszakiem przewodniczącym łomżyńskiego zespołu poselskiego, prezydentem miasta Łomży Wiesławem Dębińskim i Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Łomżyńskiej z prezesem ZG Marianem Mieszkowskim.

Adolf Ciborowski /również członek TPZL/ był synem Edwarda Ciborowskiego założyciela i drugoletniego pierwszego prezesa ZG TPZL. Przez cały czas po wyzwoleniu do ostatnich miesięcy swego życia był bardzo ściśle związany z Łomżą i ziemią łomżyńską. W latach 1946 - 50, wg. Jego planów odbudowywane jest zniszczone centrum Łomży, a zwłaszcza plac Żeglowski, wg. Jego planów odbudowywany jest w latach 1946-49 kościół i klasztor PP Benedyktynek. W 1957 r. On przeznacza z NFOS pierwsze pieniądze na odbudowę skansenu w Nowogrodzie. W roku 1955 przewodniczy Komitetowi Honorowemu i prowadzi sesję popularyzatorską "Setna rocznica urodzin Adama Chyńskiego". Zostając posłem IX kadencji deklaruje współpracę z Wojewódzkim Zespołem Poselskim w Łomży.

Wojewoda

Mark Strzaliński urodził się 7 października 1947 roku w Siedlcach. Pochodzenie inteligentne, wykształcenie wyższe. Członek PZPR od 1978 r. Po ukończeniu studiów na Wydziale Weterynaryjnym Akademii Rolniczej w Lublinie podejmuje w 1974 r. działalność zawodową w swej specjalności. Podejmuje pracę w Wojewódzkim Zakładzie Weterynarii w Łomży gdzie pełni funkcję kierownika aby następnie przejść do pracy w Komitecie Wojewódzkim PZPR. Na ostatniej sesji WRN zostaje powołany na stanowisko Wojewody Łomżyńskiego.

**MARK STRZALIŃSKI
NOWYM WOJEWODĄ ŁOMŻYŃSKIM**

Na XIV Sesji Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łomży w dniu 15 października 1986 r. dotychczasowy Wojewoda Łomżyński Jerzy Zientara, który tę funkcję pełnił od początku powstania województwa, złożył rezygnację w związku z zamierzeniem przejścia na emeryturę. Na stanowisko Wojewody Łomżyńskiego Rada w głosowaniu tajnym jednogłośnie pozytywnie zaopiniowała Marka STRZALIŃSKIEGO. Prezes Zarządu Głównego TPZŁ Marian Mieszkowski w imieniu Towarzystwa przekazał na sesji list Jerzemu Zientarze z podziękowaniem za współpracę i wielki wkład pracy w rozwój Ziemi Łomżyńskiej, a Markowi Strzalińskiemu gratulacje i życzenia. Godzi się podkreślić, że i poprzedni i obecny Wojewoda są członkami naszego stowarzyszenia.

**SPOTKANIE
W SPRAWIE
ORIENTARZA**

W dniu 3 marca br. u Wiceprezydenta Miasta Łomży M. Humeńczuka odbyło się spotkanie w sprawie zabytkowego orientarza przy ul. M. Kopernika. W spotkaniu tym brali udział przedstawiciele organizacji społecznych, zainteresowanych instytucji oraz ksiądz rozboszcz parafii rzymskokatolickiej. Przedyskutowane wspólne zamierzenia powinny zaowocować w codziennej trosce o utrzymanie ładu i porządku w tym ważnym dla łomżyniaków miejscu.

**60-LECIE
SKANSENU
W NOWOGRODZIE**

Z inicjatywy Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Łomżyńskiej Wydział Kultury i Sztuki UW powołał społeczny Komitet Obchodów Jubileuszu 60-lecia Skansenu w Nowogrodzie. Przewodnicztwo Komitetu objęła Krystyna Marszałek-Młynczyk - Wiceminister Kultury i Sztuki.

Podziękowanie:

W związku z odejściem do innej pracy kol. Andrzeja Bobrowa - członka kolegiu redakcyjnego naszego biuletynu - składamy serdeczne podziękowanie za wspólną pracę.
Redakcja

BRANWY PRZYJAZNI

Zakończyły się w Łomży strefowe eliminacje XIII Ogólnopolskiego Dziecięcego Konkursu Piosenki i Tańca Radzieckiego "Barwy Przyjaźni". Wzięło w nich udział 35 zespołów z województw: ostrołęckiego, wrocławskiego, elbląskiego, olsztyńskiego, suwalskiego, łomżyńskiego, gdańskiego, toruńskiego i ciechanowskiego.

Puchar Przewodniczącego ZG TPPR zdobył zespół "Piruecik" z Pasłęka, puchar Ministra Oświaty i Wychowania zespół "Iskierki" z Goniądza. Nagrodę I Sekretarza KW PZPR w Łomży zdobył zespół "Sylaba" z Wyszkowa.

Lenon Siehociński PRAWIE WSZYSTKO O ŁÓDZKIM

Z Wojewódzkiego Urzędu Statystycznego w Łodzi otrzymaliśmy informację o sytuacji społeczno-gospodarczej województwa w roku 1986.

PRZEMYSŁ...

Sprzedaż wyrobów wyprodukowanych przez jednostki przemysłowe działające na terenie województwa osiągnęła wartość 43.364 mln. zł w cenach bieżących. Oznacza to wzrost w odniesieniu do roku 1985 o 23,8 proc., a w cenach stałych o 5,4 proc. Wydajność pracy, mierzona wartością produkcji sprzedanej, przypadającą na 1 zatrudnionego zwiększyła się w cenach stałych o 5,6 proc. a w cenach bieżących o 24,1 proc. przy wzroście przeciętnych wynagrodzeń o 18,3 proc.

ROLNICTWO...

W porównaniu z rokiem 1985 uzyskano nieco niższe zbiory wielkości ziemiopłodów. Wyższe / o 2,9 proc. / były tylko zbiory zbóż. Rok ten charakteryzował się korzystnymi tendencjami hodowlanymi. Nastąpiło znaczne / o 10,7 proc. / powiększenie stada trzody chlewnej do poziomu 476 tys. sztuk w czerwcu. Podkreślenia wymaga znaczny / bo o 28,2 proc. / wzrost skupu trzody chlewnej. Wyższy był również o 22,3 proc. skup jaj, natomiast skup mleka zmalał o 3,3 proc.

INWESTYCJE I BUDOWNICTWO...

W 1986 roku na terenie województwa oddano do użytku 1781 mieszkań o powierzchni użytkowej 149 tys. m kw., z tego w gospodarce uspołecznionej 1040 mieszkań o powierzchni 61 tys. m kw. i w gospodarce nieuspołecznionej 741 mieszkań o powierzchni 88 tys. m kw. Efekty budownictwa mieszkaniowego systematycznie zmniejszają się począwszy od 1984 r., zaś przeciętna powierzchnia użytkowa każdego oddanego do użytku mieszkania wykazuje stałą tendencję wzrostową. Produkcja podstawowa uspołecznionych przedsiębiorstw budowlano-montażowych w 1986 r. osiągnęła wartość 4545 mln. zł w cenach bieżących, co oznacza wzrost o 20,1 proc., zaś w cenach stałych produkcja była niższa niż w 1985 o 1,8 proc. Roboty o charakterze inwestycyjnym wynosiły łącznie 4238 mln. zł i stanowiły 93,2 proc. produkcji podstawowej.

SZKOLNICTWO I MEDYCyna...

Szkoły podstawowe dla niepracujących ukończyło 4952 uczniów. Wykształcenie średnie ogólne w szkołach dla niepracującej młodzieży zdobyło 728 osób - wzrost o 9,2 proc. Zmalała liczba absolwentów szkół zawodowych dla młodzieży niepracującej o 7,3 proc. / 2445 osób/. Liczba zatrudnionych lekarzy medycyny na koniec 1986 roku wynosiła 417 osób, / przybyło 7 lekarzy /, a liczba lekarzy dentyistów ukształtowała się na poziomie roku ubiegłego i wyniosła 111 osób.

PRZEDRUK FRAGMENTÓW ZE „STANDARDU METODYCH”

PREZYDENT WIESŁAW DESIŃSKI o zamiarach w 1987 r.

JAKIE ZAMIERZENIA MA PREZYDENT MIASTA ŁOMŻY W 1987 ROKU ?

W dniu 26 lutego odbyła się Sesja MN, która przyjęła propozycje działań Urzędu Miasta na rok bieżący zatwierdzając plan społeczno-gospodarczy na 1987 rok. Za najważniejsze uznaliśmy w nim dokończenie inwestycji już rozpoczętych - m.in. dotyczących ulic Świerczewskiego, Zawadzkiej, Sikorskiego, Gwardii Ludowej, Senatorskiej, uzbudowania osiedli domków jednorodzinnych. Za priorytetowe zadania uznaliśmy poprawę zaopatrzenia mieszkańców w wodę, energię elektryczną i ciepłą w starej części miasta, ciepło z MPEC-u, oraz poprawę stanu sanitarnego Łomży.

KIEDY ROZPOCZNIE SIĘ ROZBUDOWA RATUSZA I REMONT HALI TARGOWEJ ? CO W NIEJ BĘDZIE ?

Rozbudowa ratusza jest już rozpoczęta i zostały zakończone prace rozbiórkowe skrzydła starego, oraz wykonany został wykop pod posadowienie nowego segmentu administracyjnego. Planujemy wspólnie z wykonawcami / rzemieślnikami p. Seredyński i LPS / do końca bieżącego roku wybudować jedno skrzydło ratusza co poprawi sytuację lokalową, a tym samym i obsługę podatników. Całość ma być zakończona do 1990 roku. Remontu i modernizacji hali targowej podjął się ZDR ŁSM. Fizyczne prace już zostały rozpoczęte w 1986 roku, ich zakończenie przewidywane jest do końca 1988 roku. Hala targowa będzie spełniała funkcję handlową, zaś w piwnicach będzie klub młodzieżowy

PODOBNO OTWARTA KAWIARNIA "ŁOM- ŻYNIANKA" W WARSZAWIE NA PL. TEATRALNYM PRZYSPARZA WIĘCEJ KŁOPOTÓW NIŻ RADOŚCI ? DLACZEGO ?

Kawiarnia "Łomżyńska" - bezpośrednim gospodarzem jest PSS Oddział Warszawski. Pomagałem temu PSS-owi w zapewnieniu środków na remont i modernizację z Centralnego Związku "Społem", jak również w zapewnieniu projektanta i wykonawcy - którym może być Zarząd Spółdzielni "Gromada" w Sniadowie. Mimo tych zabiegów gospodarz nie przystępuje do remontu lokalu. Obecny jego stan raczej odstrasza niż zachęca do odwiedzin. Będziemy wspólnie z Oddziałem TPZŁ w Warszawie czynić dalsze starania o przyspieszenie remontu.

KIEDY ZACHNIE SIĘ PORZĄDKOWANIE SKARPY NAD NARWIĄ ?

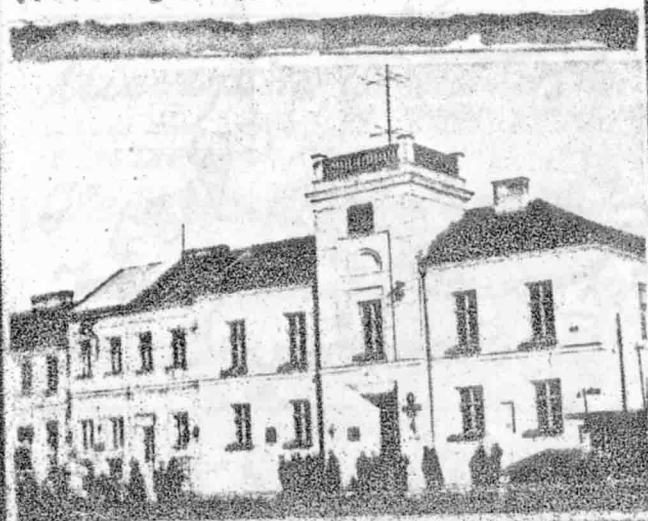
Prace rozpoczęły się już w 1986 roku. Jest już niezbędna dokumentacja i minimum środków. Wiosną rozpoczyna się prace związane z budową hangaru i pomieszczeń dla najstarszego klubu Łomżyńskiego Towarzystwa Wioślarskiego / inwestorem jest WOSiR / Dalsza realizacja zagospodarowania skarpy, jej tempo, uzależnione jest od ilości środków.

JAKIEJ POMOCY OCZEKUJE PAN PRE- ZYDENT OD CZŁONKÓW TOWARZYSTWA ?

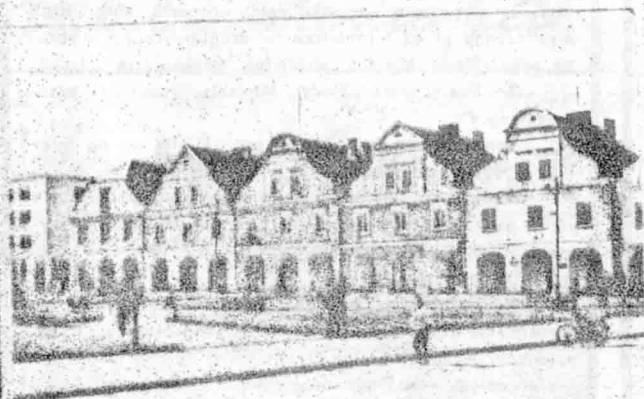
Dalszego wspierania słusznych inicjatyw społecznych, na które od dawna oczekują mieszkańcy Łomży m.in. budowę basenów otwartych nad Narwią, tworzenia nowych enklaw zieleni i parków, ocalenia od zapomnienia pamiątek jak obiekty cmentarne, za- bytkowe kamienice. Ponadto stwarzania klimatu sprzyjającego wśród mieszkańców realizacji zadań gospodarczych, aktywizowanie społeczeństwa miasta do społecznego działania. Bez tego wiele zamierzeń pozostanie w sferze chęci i planów.

Łowczyńskie zabytki (4)

RATUSZ ŁOMŻYŃSKI

STARY RYNEK... OBOK RATUSZA
W LATACH 1960-65

Zdjęcie Zygmunta Dudo

Sredniowieczny gotycki ratusz w Łomży należał do najokazalszych gmachów.

Według lustracji z r. 1564 na środku rynku stał ratusz murowany, jednopiętrowy, w kształcie czworoboku podłużnego o wymiarach 30 na 20 łokci. Pokryty był dachówką, ozdobiony rzeźbionym gzymsem. Na dachu wznosiła się wieżyczka z dzwonkiem i zegarem, na niej we wgłębieniu umieszczony był herb szczerozłoty miasta, to jest jelen w biegu. Ratusz frontem zwrócony był w stronę rzeki. Całe piętro tego gmachu zajmowała wielka sala, pod którą mieścił się areszt policyjny, "turma łomżyńska" i izba tortur. Do ratusza dotykała piętrowa wieża, w której osadzano więźniów. Koło ratusza znajdowała się duża gospoda - dom zajezdny dla kupców i rzemieślników. Ratusz uległ zniszczeniu już w I połowie XVII wieku, został rozebrany w 1825 r. "jako budowla nieformalna i miasto szpecąca".

Nowy ratusz, siedziba Urzędu Miejskiego znajduje się na dawnym Starym Rynku, ob. Pl. Zeglickiego.

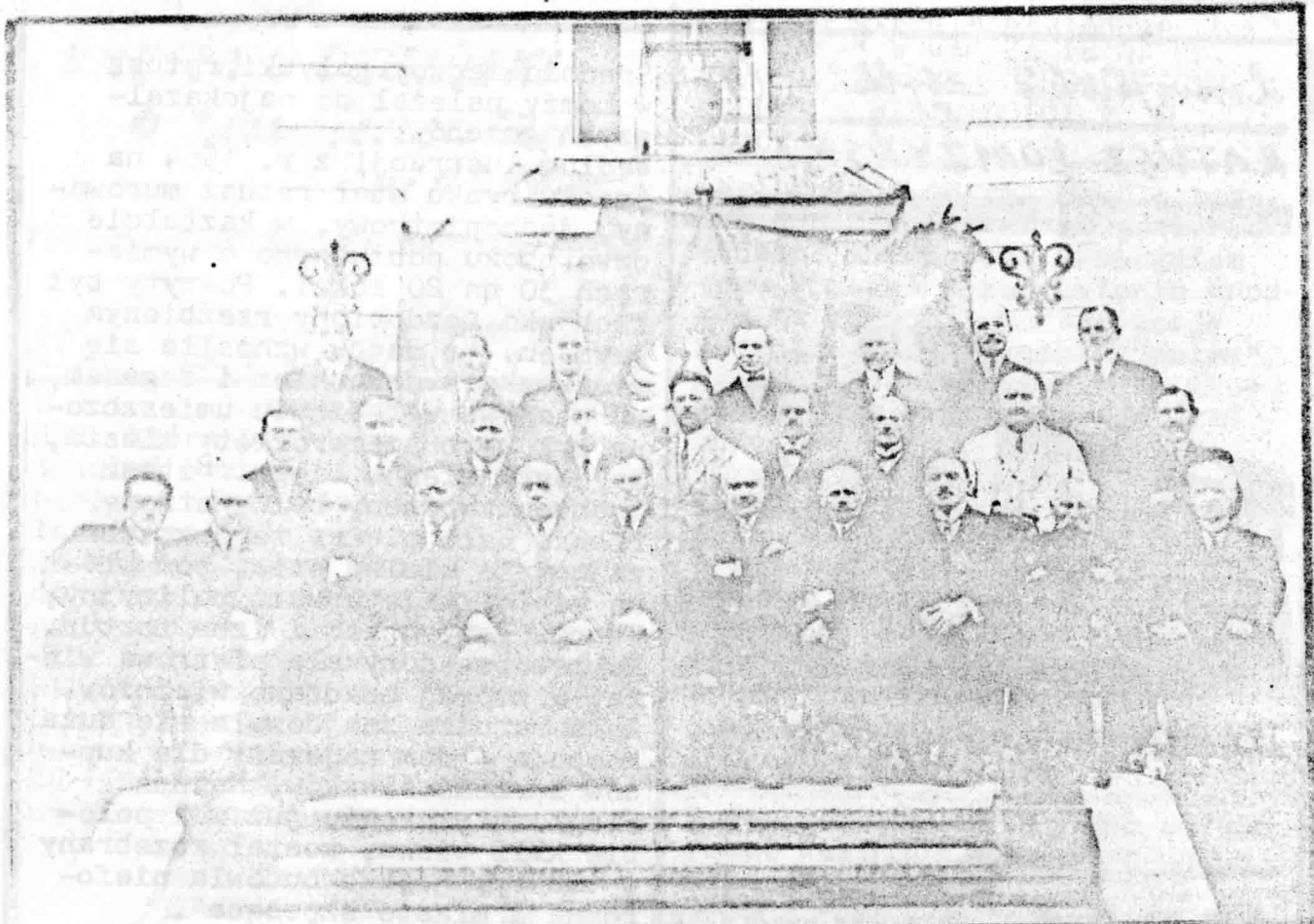
Jest to budynek klasycystyczny piętrowy, wybudowany w latach 1820-1823 według projektu arch. Aleksandra Graffa na placu wykupionym przez budowniczego tutejszego Budziszewskiego.

W 1822 r. gmach był już pod dachem, a w 1823 r. został oddany do użytku. W 1825 r. ratusz ogrodzono jako ostateczne wykończenie budowli. W tym samym roku koło nowego ratusza wybudowano więzienie miejskie.

W latach 1834 i 1839-41 dobudowano oficyny według projektu arch. Teodora Bogumiła Seyfrieda. Przebudowano go w II połowie XIX wieku i w XX wieku. Zniszczony w czasie II wojny światowej został odbudowany po 1945 r.

W najbliższych latach przewidywana jest rozbudowa tego zabytkowego gmachu.

Janeta Godlewska

**RADA MIEJSKA
I MAGISTRAT MIASTA
ŁOMŻY W OBRĘBIE
RZECZPOSPOLITEJ
KAGUNCI 1919-1927**

Od lewej ku prawej stronie siedzą: radny K. Winnicki, ławnicy: Br. Łada, A. Antosiewicz, H. Epsztejn, dr Sz. Peltyn, prezydent W. Świdorski, prezes Rady K. Antosiewicz, wiceprezes R. Bielicki, sekretarz Rady dr J. Karbarski, radni: A. Karaszewski, Wł. Żalek; stoją w pierwszym rzędzie: A. Domowicz, M. Orłowski, dr Sz. Gomuś, P. Gajst, dr M. Czarnecki, J. Brański, W. Bielicki, Fr. Hrniewicz, B. Podsiad; stoją w drugim rzędzie: K. Jarosiński, M. Garbarski, B. Cukierbraum, M. Führer, B. Gedroyć, H. Mark, J. Giełczyński.

REGULAMIN

obrad Rady Miejskiej miasta Łomży.

1. Przewodniczącym Rady Miejskiej w Łomży, jako w mieście nie wydzielonym z powiatu, jest Burmistrz lub jego zastępca; w razie wydzielenia miasta—przewodniczy prezes lub jego zastępca wybrani przez Radę Miejską absolutną większością głosów. Obowiązki sekretarza w pierwszym wypadku pełni urzędnik Magistratu, wyznaczony przez burmistrza, w drugim—radny, wybrany przez Radę Miejską absolutną większością głosów.

2. Posiedzenia Rady Miejskiej zwołuje przewodniczący.

Posiedzenia odbywają się przynajmniej raz na miesiąc z wyjątkiem miesiąca ferii letnich.

Nadto przewodniczący obowiązany jest zwołać Radę jeżeli tego zażąda co najmniej czterech radnych. W wypadkach nagłych przewodniczący zwołuje Radę z własnej inicjatywy.

3. Przewodniczący zaprasza członków Rady na posiedzenia za pomocą pisemnego zaproszenia, które członkom Rady Miejskiej przynajmniej na dwa dni, przed posiedzeniem winno być doręczone, za wyjątkiem wy-

ZE ZBIORÓW ARCHIWUM W ŁOMŻY

<p>KTO JEST KTO?</p>	<p>DIERUSZY SEKRETARZ KM PZPR Józef Łarumba</p>
<p>PIERWSZY SEKRETARZ KW PZPR Mieczysław Czerwikowski (WYBRANY PONOWNIE)</p>	<p>SEKRETARZE KM PZPR Teresa Polecka Andrzej Krysiek Jasiński</p>
<p>SEKRETARZE KW PZPR Henryk Biatobrzęski (WYBRANY PONOWNIE) Jan Jamnikowski Marian Heciwin</p>	<p>PRZEWODNICZĄCY MKKR Jan Okarski</p>
<p>WOJEWODA ŁÓDZIŃSKI Marek Stmaliński WICEWOJEWODOWIE Zdzisław Trzaskowski Engelusz Miodeuszewski Edward Zabrowski</p>	<p>DEK W OBYWÓDZKIEGO STABU WOJEWÓDZKIEGO pl. Józef Piotrowski</p>
<p>RZECZNIK PRACY WOJEWODY Mieczysław Baginiński</p>	<p>WICEKURATORZY Aleksander Jankowski Bogusław Jodobiński Andrzej Wiktorak</p>
<p>DYREKTOR BIURA WRN Henryk Witek</p>	<p>DYREKTOR WDK Maria Wierzyńska</p>
<p>WOJEWÓDZKI KONFERENCJOWY ZASTĘPCY Witold Lempha</p>	<p>DYREKTOR MOK-DST Joanna Zwolinska</p>
<p>WOJEWÓDZKI KONFERENCJOWY PRZYRODY Antoni Kochański</p>	<p>PRELES ZARZĄDU WOJEW. LOK pl. Ernest Krawczyk</p>
<p>ARCHITEKT WOJEWÓDZKI Janek Mieszkowski</p>	<p>WOJEWÓDZKI KOMENDANT STRAŻY POŻ. Aleksander Krachato</p>
<p>LEKARZ WOJEWÓDZKI Konstanty Łusko</p>	<p>PLASTYCY Mieczysław Marut Stanisław Hedziński Henryk Osicki Jwona Gielka Andrzej Putarski</p>
<p>C. d. następn...</p>	<p>ŁOMIA W MARCU 1987</p>

ZIEMIA ŁOMŻYŃSKA Nr 1-1986

Wydawnictwo Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Łomżyńskiej oraz Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Województwa łomżyńskiego w Łomży.

Staraniem Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Łomżyńskiej ukazał się wydrukowany w błyskawicznym tempie do zaledwie w ciągu sześciu miesięcy rocznik "Ziemia Łomżyńska". Na łamach periodyku można przeczytać o ostatnim dziewiętnastym plnym Zjeździe Delegatów naszego Towarzystwa. W nawiązaniu do czasów nam współczesnych Teresa Schramm pisze o statku "Łomża", Leon Piechociński o Przedsiębiorstwie Przemysłu Spożywczego w Łomży.

Ciekawie przedstawia się dział "Przeszłość". Szeroko udokumentowane zdjęciami i rysunkami są artykuły Ewy Twarowskiej i Ewy Łarozek. Ewa Twarowska pisze o wykopaniach w Małym Płocku. Badania przeprowadzone przez autorkę zdają się świadczyć, że jest to jedno "z cenniejszych wczesnośredniowiecznych odkryć archeologicznych ziemi łomżyńskiej".

Donata Godlewska w artykule "Skąd orzybył skaczący jelen?" ponownie wraca do potrzeby przywrócenia miastu oczyszczonego z naleciałości granicznych nrobu miasta Łomży. Do artykułu tego brakuje reprodukcji najstarszych herbów miasta - widok ich przybliżyłby bardziej ich wygląd. W ciekawym artykule Jadwiga Chętnikowa pisze o twórcy skansenu w Nowogrodzie docencie Adamie Chętniku. Artykuł jest ilustrowany zdjęciem Adama Chętnika z czasów młodości.

Ciekawe artykuły dotyczą również Zygmunta Glogera /D. Wroniszewska/ i Feliksa Bernatowicza /Jan Kulka/. Witold Jemielity pisze o łomżyńskiej katedrze. Przedstawia historię jednego z najstarszych na ziemi łomżyńskiej zabytków architektury gotyckiej przy-

bliża wiedzę o nim. Szkoda, jedynie, że artykuł nie jest wzbogacony zdjęciami wnętrza katedry.

Dla mieszkańców Jedwabnego, ale nie tylko ciekawe będą informacje o historii tego miasta, które opracował Jerzy Ramotowski. W dziale "Ocalić od zapomnienia" Zdzisław Sędziak przedstawia martyrologię mieszkańców Łomży narodowości żydowskiej. Informacje zawarte w artykule przedstawiają mało znane fakty dotyczące zagłady Żydów. Pozwala to przybliżyć wspólnotę losów obu naszych narodów. podczas okupacji. Jedynie krytyczną uwagę można wnieść do ilustracji na str. 195, wydaje się bardziej przemawiające emocjonalnie byłoby zamieszczenie znanego zdjęcia przedstawiającego fragment łomżyńskiego getta.

Sylwetki Łomżan związane z historią miasta to Mikołaj Moraczewski / 1855-1918 /, o którym pisze Adam Dobroński i Stanisław Sosnowski / 1892-1971 /, o którym napisał Czesław Nicewicz.

W dziale poezji drukowane są skromne wiersze Władysława Mackiewiczą oraz w "Recenzjach" wiersz Jana Kulki.

Kończąc niniejsze uwagi warto podkreślić, że szata graficzna w stosunku do numeru 1 "Ziemi Łomżyńskiej" jest obecnie znacznie staranniejsza. Nowa okładka autorstwa Andrzeja Cwaliny i Andrzeja Szufarskiego symbolizuje elementami graficznymi zawartość treści rocznika. Ponadto, co jest zasługą Czesława Brodzickiego / przewodniczącego kolegium redakcyjnego /, dokonano ciekawego i nowatorskiego doboru tematyki i tej współczesnej i tej historycznej. *Tadeusz Dudo*

ZIEMIA ŁOMŻYŃSKA w cenie 300zł. i inne wydawnictwa można kupić w biurze TPZŁ przy ul. Armii Czerwonej 22, pokój nr 10, tel. 28-33 oraz w kioskach "RUCH" i pawilonie PTTK przy ul. Wojska Polskiego.

1917-1986

KRYSTYNA SZCZEPAŃSKA

Niemal w przeddzień 40-lecia swego debiutuoperowego / październik 1947 r. / zmarła znakomita śpiewaczka operowa Krystyna Szczepańska, Łomżyńska. Naturę otrzymała w 1935 roku w Gimnazjum im. M. Konopnickiej w Łomży, poczem podjęła studia muzyczne w Konserwatorium Warszawskim, na wydziale pedagogicznym.

W czasie okupacji występowała jako solistka w tajnym chórze im. Karola Szymanowskiego. Głos swój kształciła między innymi u znakomitego profesora Stefana Beliny-Skupiewskiego, któremu zresztą zawdzięczała swój debiut operowy w wielkiej i trudnej partii "Amneris" w Aidzie, w Operze Śląskiej.

Wraz z postępem czasu jej ciemny mezzosopranowy głos, bezbłędna muzykalność oraz kulturalna interpretacja aktorska znajdowały coraz większe uznanie, co znalazło wyraz w powierzaniu jej najznakomitszych ról, jak Księżniczka Eboli w "Don Karlosie", Azucena w "Trubadurze", Oktawian w "Kawalerze Srebrnej Róży", Jokasta w "Królu Edypie" i

wielu innych. Carmen śpiewała pod dyktando ponad 60 krajowych i zagranicznych dyrygentów, a w dorobku swoim miała w repertuarze 40 partii operowych, wykonywanych przez 10 lat w Operze Śląskiej, potem w Operze Warszawskiej na scenie Teatru Wielkiego oraz na zagranicznych scenach operowych.

Wielki był również jej dorobek w muzyce oratoryjno-kantatowej, kontynuowanej przez całe muzyczne życie w ponad 50 partiach z tej dziedziny, między innymi Bacha, Bethowena, Haendla, Mozarta, Pergolesiego, Dworzaka, Rossiniego, Szuberta, Szymanowskiego, Pendereckiego.

Gościły ją na swych deskach najznakomitsze sceny operowe i koncertowe w kraju i w Europie, z mediolańską La Scalą włącznie. Od roku 1966 prowadziła jako docent pracę pedagogiczną w Akademii Muzycznej im. F. Szopena w Warszawie, uczestnicząc jednocześnie w wielu koncertach krajowych i zagranicznych oraz występując jako juror w różnych konkursach śpiewaczych tak w kraju, jak i za granicą. Za całokształt pracy muzycznej odznaczona była Sztandarem Pracy I i II Klasy, Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Nagrodą Państwową oraz innymi odznaczeniami i wyróżnieniami.

Była członkiem Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Łomżyńskiej.

Stanisław Kalinowski

1899-1986

Pamięci STANISŁAWA DĘBOWSKIEGO

11 stycznia 1987 r. w wieku 88 lat po długiej i pełnej cierpien chorobie w Warszawie zmarł nasz zacny Kolega Stanisław Dębowski, absolwent Gimnazjum Łomżyńskiego i Uniwersytetu Warszawskiego; uczestnik walk o niepodległość Polski w latach 1918-1920 oraz obrony Warszawy w 1939 r., żołnierz AK, uczestnik Powstania Warszawskiego.

Był od najmłodszych lat działaczem i organizatorem harcerstwa łomżyńskiego, z którym nigdy nie zerwał ścisłych więzi, był działaczem ZSL, wieloletnim radnym i członkiem Prezydium DRN Warszawa-Żoliborz, był jednym z członków założycieli Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Łomżyńskiej. W okresie międzywojennym był profesorem języka polskiego w Gimnazjum Ogólnokształcącym w Łomży. Po wyzwoleniu pracuje na odpowiedzialnych stanowiskach w Ministerstwie Administracji Publicznej, w Polskim Monopolu Zapalczanym i w Ministerstwie Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego. Mimo zamieszkiwania przez wiele dziesiątków lat w Warszawie, odpowiedzialnej pracy zawodowej, politycznej i społecznej - znajduje jeszcze wiele czasu dla swojej również wielce ukochanej "małej Ojczyzny", ziemi rodzinnej - Łomży. Stąd działalność w Towarzystwie, stąd częste kontakty z Łomżą, władzami, harcerstwem. Stąd szereg opracowań monograficzno-historycznych Ziemi Łomżyńskiej i powstanie Dru-

żyny Weteranów Harcerzy Ziemi Łomżyńskiej przy Hufcu Łomżyńskim.

Nic też dziwnego, że praca, trud, postawa tego patrioty, weterana walki i pracy została właściwie doceniona.

Posiadał następujące odznaczenia: Order Sztandaru Pracy II klasy, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Krzyż Niepodległości, Krzyż Walecznych, Złoty Krzyż Zasługi. Również wiele odznaczeń honorowych w tym: Za zasługi dla Warszawy i Dzielnicy Żoliborz oraz Za zasługi dla województwa łomżyńskiego - uchwałą Miejskiej Rady Narodowej nadano Mu godność Honorowego Obywatela Miasta Łomży, a Walny Zjazd Delegatów TPZŁ w 1983 r. - godność członka Honorowego Towarzystwa.

W dniu 15 stycznia w ostatniej drodze na wieczny spoczynek na Wojskowym Cmentarzu Powązkowskim stawiła się oprócz bliższej i dalszej rodziny liczna grupa przyjaciół, znajomych, towarzyszy pracy i działalności społecznej.

Z Łomży przybyła dość liczna delegacja z Urzędu Miasta na czele z wiceprezydentem Gilbertem Okulicz-Kozaryn, Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Łomżyńskiej i harcerzy z Hufca Łomżyńskiego ze sztandarem.

Ostatnie słowa pożegnalne nad trumną zostały wygłoszone: przez przedstawiciela władz politycznych i administracyjnych Dzielnicy Warszawa-Żoliborz, w imieniu Oddziału Warszawskiego TPZŁ przemawiał kol. Jerzy Remiszewski, w imieniu delegacji z Łomży głos zabrał prezes ZG TPZŁ Marian Mieszkowski.

Również głos zabrał prof. Franciszek Piaścik.

Rodzinie składamy jeszcze raz wyrazy głębokiego współczucia.

Marian Mieszkowski

IV ROCZNICE POWSTANIA
STYCZNIOWEGO

W okresie powstania styczniowego w 1863 r. Łomża stanowiła samodzielny okręg miejski. Pierwszym naczelnikiem tego okręgu był nauczyciel gimnazjum łomżyńskiego Ludwik Bronski a jego zastępcą również nauczyciel Leopold Hefczyński. Po odejściu Mieczysława do oddziału powstańczego stanowisko jego zajął Władysław Trzeszczkowski, syn Jana prezosa trybunału łomżyńskiego, absolwent gimnazjum łomżyńskiego.

ZDJEŚCIE OBOK:
KAJETAŃ STAWIARSKI
W STROJU POWSTAŃCZYM

Władysław Trzeszczkowski

Władysław Trzeszczkowski urodził się 19 maja 1825 r. w Kleleach, wychowywał się w Drozdowie, którego Trzeszczkowsocy byli współwłaścicielami. Wspólnie ze swą matką Izabelą aktywnie uczestniczył w powstaniu. Po upadku powstania w obawie przed represjami wyjechał za granicę, skąd powrócił w 1867 roku do Krakowa i tam zmarł 9 marca 1907 r. Pochowany jest na cmentarzu rakowickim w Krakowie. Nie zachowała się żadna fotografia lub portret tego uczestnika powstania. Wiadomo tylko, że nosił brodę i wąsy, że co kilkakrotnie był upominany przez władze carskie. Zgodnie z ówczesnymi przepisami wąsy i brodę mogli tylko nosić urzędnicy państwowi i wojskowi.

Kajetan i Bogdan StawiarSKI

Kajetan StawiarSKI urodził się 28 marca 1842 r. w Lubiejewie par. Ostrów Mazowiecka, syn Ignacego i Albiny ze Święckich, prawdopodobnie uczeń gimnazjum łomżyńskiego i szkoły wojskowej w Cuneo we Francji, był uczestnikiem powstania styczniowego. Poległ 6 maja 1863 r. w bitwie pod Kobylanką /w Lubelskim/. Zachowała się fotografia Kajetana Stawiarskiego w stroju powstańczym sporządzona przez W. Rzewuskiego w kwietniu 1863 r. / Ze zbiorów Archiwum Państwowego w Łomży przekazanych przez dr hab. Bronisława Wojciechowskiego/. Bogdan StawiarSKI, brat Kajetana urodził się w 1846 r. Był również uczniem gimnazjum w Łomży i uczestnikiem powstania 1863 r. w Łomżyńskim. Zmarł w 1906 r.

Janina Godlewska

czy można ukraść górę?

Do Zarządu Wojewódzkiego Ligi Ochrony Przyrody i Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Łomżyńskiej zaczęły napływać sygnały od ludności, że w obrębie wczesnośredniowiecznego grodziska w Starej Łomży, w kompleksie Góry Królowej Bony z tzw. Łysej Góry jest masowo wywożony wywrotkami i furmankami piasek.

Obiekt ten znajduje się w obszarze krajobrazu chronionego i podlega szczególnej ochronie prawnej.

Z inicjatywy Towarzystwa i w porozumieniu z Urzędem Wojewódzkim w dniu 29 lipca br. przeprowadzono lustrację terenową kompleksu Góry Królowej Bony.

W lustracji udział wzięli: Antoni Kochański - Wojewódzki Konserwator Przyrody, Witold Lempka - Wojewódzki Konserwator Zabytków, Anna Białobrzeska - Prezes Zarządu Wojewódzkiego LOP, Tadeusz Dudo - Wiceprezes Zarządu Oddziału TPZK w Łomży, Jan Szymborski - Główny Geolog Wojewódzki.

Wizja lokalna potwierdziła doniesienia i zaniepokojenie społeczeństwa.

W tej sytuacji Prezes ZG TPZK, radny WRN - Marian Mieszkowski złożył na ręce Wojewody Łomżyńskiego interpelację w tej sprawie z dnia 30 lipca 1986 r.

Wojewoda Łomżyński zareagował bardzo szybko i ostro. Już 13 sierpnia została wydana decyzja w tej sprawie uznając winnych naruszenia terenów chronionego krajobrazu - Rejon Dróg Publicznych w Łomży, który zamiast zgodnie z dokumentacją miał wozić piasek na budowę drogi z odległości 6 km. z Siemienia, brał go sobie spod ręki.

Nie bez winy są mieszkańcy wsi Stara Łomża, którzy ten piasek sprzedawali ze spółnoty wiejskiej i Naczelnik Gminy Łomża, który ten stan t o l e r o w a ł

Fakt jest faktem, że część Łysej Góry, w ściśle chronionym krajobrazie, zmieniono. Około 10 tys. m sześć. piasku wywieziono.

Wieś zainkasowała ok. 100 tys. zł. Rejon Dróg został zobowiązany do określonych robót przywracających stan pierwotny.

Okazuje się, że można "ukraść" górę.

Dziękujemy tym mieszkańcom Łomży, którzy są czuli na ochronę narodowego dziedzictwa.

Apelujemy do ludzi, którzy z urzędu mają obowiązek dbać o ochronę środowiska przyrodniczego - więcej serca, rozsądku i poczucia odpowiedzialności.

Marian Mieszkowski

Z INFORMACJI URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO o stanie środowiska

Województwo Łomżyńskie należy do terenów o stosunkowo małej koncentracji przemysłu zaliczanego do szczególnie uciążliwych dla środowiska. Brak dużych gospodarstw rolnych / duże fermy i chemizacja przy pomocy sprzętu lotniczego / również kwalifikuje nasz teren do względnie czystych. Te warunki społeczno-gospodarcze powodują, że czynniki degradujące środowisko oraz zagrażające środowisku kwalifikują nasz teren jako obszar, który może być na dziś i perspektywnie uznany za zachowany dla idei tzw. Zielonych płuc Polski. Nieskażone środowisko województwa łomżyńskiego i województw przyлегłych może i bezwzględnie powinno być miejscem wypoczynku dla ludności z uprzemysłowionych terenów kraju, na których zmiany w środowisku są już praktycznie nieodwracalne.

13

POD REDAKCJĄ
K.O.C.E.K.T.Y.W.U.

"Aby drzewom było cieplej?"

W konwencjonalną metodę ochrony drzewo-tanu opracowano w Łomży. Przedsiębiorstwo prowadzące wykopy w zabytkowym parku przy ulicy Wojska Polskiego opracowało ciekawe rozwiązanie dotyczące ogrzewania drzew. Metoda jest prosta - kanał ciepłowniczy między korzeniami drzew a w zimie słomiane maty na podcięte korzenie. Jest to podwójny sukces: i grzeją i ocieplają a drzewa ... się staniają! - Z GORĄCA?

Niedoinformowani

"Gazeta Współczesna" Nr 48 z dn. 16.II. 1987r. na pierwszej stronie informuje o rozpoczętych pracach komitetu organizacyjnego 50-lecia Skansenu w Nowogrodzie. Ani jednym zdaniem nie wspomina, że inicjatywa tych działań wyszła od TPZK i że Towarzystwo jest najbardziej zaangażowanym współorganizatorem tego przedsięwzięcia.
CUDZE CHWALICIE SWEGO NIE ZNACIE?

Przebieg ortowiczerego losu

Jak informuje nieoceniona łomżyńska prasa w tzw. pierwszym obiegu na seansach zamkniętych wyświetlany jest na video film o województwie łomżyńskim ...
PYTAMY, KIEDY FILM BĘDZIE W OBIEGU NORMALNYM?

Czapki z głów!...

Łomżyńskie "Kontakty" w ciągłym propagowaniu dorobku naszego Towarzystwa w rubryce "Spięcia" popularyzują napływ członków zbiorowych w nasze szeregi. Radę, aby nieprzyjaciół zarzucić czapkami radzimy przyjąć do siebie.
CZAPKI Z GŁÓW - OTO NASZA RADA!

Gorzkie żale...

W ramach wspierania pracy organizacyjnej redakcja "Kontaktów" opublikowała artykuł pt. "Mowy żałobne nad mogiłą czynu" /Nr 7 - 15.II. 1987r./ Bohaterowie reportażu dają odpór zakusom Towarzystwa dotyczącym wspólnego organizowania kwest, rozliczenia i decydowania o wydatkach na renowację zabytkowych nagrobków cmentarnych. Dzięki zaciętrzewieniu paru osób udało się nieźle zamieszać co najmniej w czterech organizacjach. Jedynie autor artykułu zachowuje stoicki spokój wszak wykonał kawał solidnej tendencyjnej roboty przy wsparciu rozżalonych społeczników Wiktora Grochowskiego i Bolesława Deptuły.
WALCZĄ O WŁASNE DOBRE SAMOPOCZUCIE?

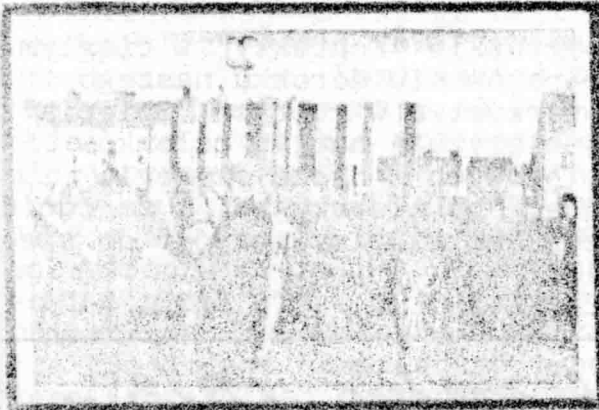
KACIK HUMORU

EDWARD TOMENKO

"KARUZELA"

Co przedstawia zdjęcie?

Zdjęcie to znałem od najmłodszego dzieciństwa, ale ile razy je oglądałem zawsze zadawałem sobie pytanie co ono przedstawia. Z moich domysłów wynikało, że przedstawia ono pogrzeb lub jakąś inną ceremonię. Jednak po bardzo wnikliwej obserwacji zauważyłem, że koń nie ciągnie karawanu lecz karabin maszynowy, a jedna z idących za koniem osób jest mój dziadek Bolesław Leszczyński. Jednak z prośbą o wyjaśnienie sytuacji, którą przedstawia to zdjęcie zwróciłem się do pana Mieczysława Gębicza prezesa miejsko-gminnego koła ZBoWiD w Zambrowie i jego małżonki.

Jak wynika z udzielonych mi informacji zdjęcie to powinno być bliskie serce każdego mieszkańca Zambrowa. Przedstawia ono uroczystość ofiarowania od społeczeństwa miasta ckm-u dla 71 pułku piechoty. Uroczystość ta odbyła się w Zambrowie prawdopodobnie tuż przed wybuchem II wojny światowej, a widoczny na zdjęciu tłum ludzi podąża główną ulicą rynku. Jedną z ważnych osobistości przedstawionych na zdjęciu jest dawny burmistrz Zambrowa pan Fulmyk. Pan burmistrz idzie przy koniu Bohunie, który ciągnie biedkę z karabinem maszynowym.

W głębi zdjęcia widoczny jest Pomnik Odzyskania Niepodległości. Na jego cokole stał orzeł trzymający w szponach łańcuch. Pomnik ten uległ zniszczeniu w czasie ostatniej wojny. Po uroczystości ofiarowania karabinu odbyła się uroczysta defilada, na której czele jechali żołnierze z plutonu artylerii. Myślę, że to wydarzenie powinno być podkreślone w najbliższej książce mówiącej o dziejach miasta Zambrowa.

Adam Tyska (e.14)
ZAMBROW

LIST Z GOAŃSKA (fragment)

W związku z propozycją Redakcji "Wiadomości TPZL" zamieszczoną w numerze X a dotyczącą nadsyłania uwag i wniosków w zakresie redagowania pisma, pozwalam sobie przy niniejszym na nadesłanie kilku uwag:

1. Szata graficzna pisma niezmiernie uboga a porównując obecne pismo z "Wiadomościami" sprzed 30 lat istnieje ogromna różnica na niekorzyść obecnie wydawanych. Farby - bordo i zielona - są bardzo mało czytelne nie mówiąc już o reprodukowanych fotografiach, które absolutnie nie spełniają zamierzonych celów.
2. Stosowanie marginesów i pustych przestrzeni wypełnianych "szlaczkami" uważam jako zbyt nie szafowanie powierzchnią. Podobnie, stosowanie dużych odstępów między artykułami stwarza wizualne wrażenie braku troski o należyte wykorzystanie powierzchni. Powodem tego jest - być może - stosowanie zbyt dużych czcionek maszynowych na której są pisane artykuły(...)

Jacek Butler

WIOSNA NA PRZELOMIE XVIII I XIX WIEKU

- ▷ W latach 1797/1798 i 1798/1799 zimy były bardzo ostre / ta druga trwała od listopada 1798 r. do Wielkanocy 1799 r./
- ▷ W 1804 r. bardzo podniósł się poziom wód Narwi, która na dodatek trzykrotnie zamarzała. Zima w tym roku rozpoczęła się już 28 października i trwała do 6 marca 1805 r.
- ▷ Rok 1805 był niezmiernie chłodny. Zima 1805/1806 była krótka, ale groźna; panowały choroby wśród ludności.
- ▷ W marcu 1806 r. koło miasta przeszła straszna burza o niespotykanej sile, czyniąc duże zniszczenia, a ponadto panowały również silne mrozy.
- ▷ Zima 1808/1809 była "tęga, dużo choruje na gorączkę". Podobnie było w 1809 r., kiedy "z 23 na 24 listopada pierwszy tej jesieni mróz takiej tęgości, że od razu jednego, rzeka Narew zamarza, ludzie przechodzili pieszo". Od połowy lutego do 10 marca padały deszcze i panowały choroby.
- ▷ W 1810 r., 31 maja, 1 i 2 czerwca spadł śnieg i wiały mroźne wiatry. Stąd powstały szkody w ogrodach, owocach strzyżonych. Ucierpieli z tego powodu również i ludzie.
- ▷ W 1912/1913 r. mrozy od 10 grudnia "Jednej nocy zamarzło 15 żołnierzy rosyjskich" 25 grudnia wielki mróz, a za dwa dni deszcz i wiatry a potem znów "straszna zima".
- ▷ W 1814 r. 29 grudnia nastąpiły "straszne mrozy bez śniegu, ziemia pękała".

Te krótkie zapiski kronikarskie mówią nam, że dawni Łomżanie podobnie jak my przeżywali zimy łagodne i mroźne, wichury i klęski żywiołowe, które na długo pozostawały w pamięci ludzi.

Z KRONIK KLASZTORU O. KARUCYŃCÓW

PRACA KATOLICKA SOŁTANOW PŁOSKIM

"Sprawa Katolicka" Nr 8 z 21.11.1937

Zrzeszenie szewców ze Związku Zawodowego "Praca Polska" mając pracownie i pięknie się rozwijający sklep na Starym Rynku ostatnio znów uruchomiło stragan z obuwem, który w każdy jarmark i targ będzie objeżdżał wszystkie okoliczne miasta.

"Sprawa Katolicka" Nr 9 z 28.11.1937

PORYTÉ

Manifestacja przeciwalkoholowa. W dniu 7.II. r.b. staraniem Katolickiego Stowarzyszenia Mężów z racji Tygodnia Trzeźwości w sali Domu Katolickiego odbyło się zebranie przeciwalkoholowe. Udział wzięło przeszło 400 osób. Na zebraniu przemawiali ks. proboszcz Olender i pan inż. Komierowski. Poza tem były odpowiednie urozmaicenia. Zebrani wypowiedzieli się za założeniem Bractwa Trzeźwości.

"Sprawa Katolicka" Nr 7 z 14.11.1937

Sprawozdanie Powiatowego Obywatelskiego Komitetu Zimowej Pomocy Bezrobotnym w Łomży z okazji doraźnej pomocy zimowej od 14.XII do 21.I. 1937r. i dożywianie dzieci w szkołach i przedszkolach od 1. XII.1936r. do 21.I. 1937r. do wiadomości ofiarodawców.

Ogółem do pomocy zimowej zarejestrowanych jest bezrobotnych: w Łomży - 569, w powiecie - 359, razem - 928.

Pomoc otrzymuje stałą w Łomży - 514, doraźną w Łomży - 55, doraźną w powiecie - 359, razem - 928 bezrobotnych.

Dożywionych dzieci jest w Łomży - 1745, w powiecie - 639, razem - 2384 dzieci.

Nowi członkowie / ZBIOROWI!

Z radością informujemy, że do Towarzystwa przystąpili nowi członkowie zbiorowi: Wojewódzka Spółdzielnia Ogrodniczo - Pszczelarska w Łomży, "Spoten" PSS w Zambrowie, ZBoWiD Zarząd Wojewódzki w Łomży, Spółdzielnia Usług Rolnych w Stawiskach, Stacja Hodowli Roslin w Stawiskach, GS "SCH" w Stawiskach, POM w Stawiskach, Urząd Miasta i Gminy w Stawiskach, PZU O/Woj. Łomży, Komunalna Rozlewnia Gazu Płynnego "Korgaz 4" w Łomży, WZGS "SCH" w Łomży, Cech Rzemiosł Różnych w Zambrowie, Zambrowskie Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. Rewolucji Październikowej w Zambrowie, Zespół Szkół Zawodowych Nr 1 w Łomży, Zespół Szkół Zawodowych Nr 2 w Łomży, Zespół Szkół Mechanicznych im. A. Zawadzkiego w Łomży. Na dzień 12 lutego br. wszystkich członków zbiorowych było 43 w tym: 33 z Łomży, 4 z Zambrowa, 5 ze Stawisk, 1 z Szepietowa. Z tego: przedsiębiorstw państwowych - 9, spółdzielni - 14, banków - 4, instytucji - 8, organizacji społecznych - 6, szkół średnich - 3.

SPOTKANIE Z WŁADZAMI MIASTA I WOJEWÓDZTWA

W dniu 15 stycznia 1987 r. na wspólnym posiedzeniu prezydiów Zarządu Głównego i Oddziału Łomżyńskiego Towarzystwa oba grona miały przyjemność podejmować na spotkaniu przedstawiciele kierownictwa politycznego i administracyjnego województwa i miasta. Mieliśmy przyjemność gościć: I Sekretarza KW PZPR Mieczysława CZERNIAWSKIEGO, Wojewodę Łomżyńskiego Marka STRZALIŃSKIEGO i Prezydenta Miasta Łomży Wiesława DEBIŃSKIEGO. Z wielką satysfakcją podkreślamy, że nasi mili goście od dawna są członkami Towarzystwa.

Kierownictwo Towarzystwa przedstawiło informację o realizacji postawionych przez siebie i XIX Walny Zjazd Delegatów zadań w roku 1986, a szczególnie tych spraw których nie udało się zrealizować. Do najpilniejszych zadań na rok 1987 zaliczono: dalszą działalność badawczo-historyczną i doskonalenie wydawniczej; rozszerzenie rozwoju organizacyjnego Towarzystwa / członkostwo indywidualne, zbiorowe i nowe Oddziały/; pilna potrzeba poprawienia warunków lokalowych, warunków do pracy i działalności stowarzyszenia.

Przedstawiciele władz pozytywnie ocenili działalność i coraz większą aktywność Towarzystwa, uznali że taka właśnie działalność jest nieodzowna, pożyteczna oraz zgłosili szereg potrzeb aktywności społecznej, a szczególnie apel do Towarzystwa i młodych wykształconych łomżyniaków o powracanie do swoich rodzinnych miejscowości celem zasilenia kadr specjalistów w różnych dziedzinach gospodarki województwa.

Marian Mieszkowski

W y d a w c a : Zarząd Oddziału TPZZ w Łomży
komitet redakcyjny: W. Aszoff, Cz. Brodzicki, J. Cholewicki, T. Dudo - przewodniczący, D. Godlewska - z-ca przewodniczącego, W. Grochowski, M. Mieszkowski, T. Polecka, Z. Piechociński, Z. Sędziak, H. Wiśniewska - sekretarz, T. Zaremba.
Numer opracowali: T. Dudo, D. Godlewska, H. Wiśniewska, W. Polkowski.

Druk:

Nr r. 0617/11187
Nakład 1000e.